

Comedy - Ergens tussen Kamagaruka en Wim Helsen beweegt zich Piet De Praitere.

Dt-fout op de darmen van Hugo Claus

De Milfmagneet.
Piet De Praitere
★★★★☆
Gezien in cc
Guldenberg,
Wevelgem. Nu op
tournee.

U kent hem wellicht als de gladde dorpspoliticus Claude Delvoye in *Bevergem*, en misschien ook nog als Etienne Met Het Open Verhemelte uit Studio Kafka, het programma dat hij midden jaren 90 voor Studio Brussel maakte met Kama, Gunter Lamoot en Freddy De Vadder (Bart Vannesste). In *Lookalikes* (Q2) mat hij verschillende BV's een totaal andere persoonlijkheid aan. Een man van vele komische talenten dus en toch is De Praitere al die jaren vooral een comedians' comedian gebleven, geliefd bij de collega's maar nooit doorgebroken naar een breder publiek.

'Ik ben een nieuw opkomend talent,' zegt hij in het begin van deze nieuwe voorstelling. Piet De Praitere heeft in decor noch rekvisieten voorzien, de belichting is minimaal. Hij vertrouwt helemaal op zijn associatieve vertelkunst en de absurde grappen die zijn verhaal kleuren. Van het kerkhof gaat het

naar stand-upcomedy als familie-traditie, stappentellers en vogelaars, het paringsgedrag van de libellen en een bizarre seksdroom over wijlen koningin Fabiola. Op zich al ongewone thema's die het publiek door de totaal onverwachte wendingen en oneliners nog meer vervreemden, misleiden en kortstondig choqueren. Een vogel die *Mein Kampf* citeert? Een ontmoeting met Einstein? Een dt-fout op de darmen van Hugo Claus? In de wereld van Piet De Praitere kan het allemaal. Ergens halverwege de show voert hij plots een psychedelische dans uit, die even abrupt wordt stopgezet.

'De natuur is overroepen,' maar De Praitere mag er wel graag in verwijlen. Daar vindt hij inspiratie voor zijn unieke humor. Daar leert hij vogels imiteren en waardig onder woorden. Wandelen is werken. En het is ook een vorm van 'normaal leven' waar hij weleens van droomt, een compensatie voor de

Piet De Praitere. © rr

cijferneurose waarmee hij als kind al worstelde en het dwaze gedrag van zijn medemensen. De Praitere laat al dat materiaal mooi samenkomen op het kerkhof, waar zijn verhaal begint en eindigt. Subtiele verbanden en verwijzingen houden het publiek bij de les. Dit is niet surrealistisch freewheelen à la Kamagaruka, maar ook niet diep graven als Wim Helsen. Piet De Praitere heeft een eigen taal en toon die je nergens anders hoort.

Het blijft wel vreemd (en typisch Vlaams) om comedians te zien die de actualiteit compleet negeren. Niet dat ze hun voorstelling in extremis helemaal zouden moeten omgooien maar een goeie grap over Trump zou het ijs in Wevelgem alleszins sneller gebroken hebben. Of een paar citaten uit het boekje *Het is best vermoeiend om Piet De Praitere te zijn*, zoals die nu als bisnummer toch de luidste lach genereerden.

KAREL MICHIELS

De Standaard/DS2 14/11/2016, bladzijden 6 & 7

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via De Standaard/DS2

